

Qebrada.ttf

Qebrada

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stočník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a vstávične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a preláknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, čarbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vychladol, chcel juť. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádoba, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy živomožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh ocítiš, ty nenažívaj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba uzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pájali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Mladajú ťa tria muži. Ustaň teda, zid dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stočník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dosiaľ pokyn od svätejho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaďali. U ďalši deň pršiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými pribuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v osťrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ako Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam innoho zhromaždených. I povedal im: „Uviete, že Žid sa nesmie spoľciť ani sŕdečnosť s cudzincom. Ale inneho Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som pršiel bez vŕhamia, keď ste ma pozvali. A pytam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevze a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u domu čarbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ňab a ty si dobre urobil, že si pršiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázał.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a zvesloval pokoj skrzes Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Uviete, čo sa počnú od Galilej po kresťa, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadných diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabilis. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil — nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vyddávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí. Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obrežky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou okrsení ti čo dosiaľ Duchu Svätého tak ako my?“ A počkával ich okresťi v menze Ježiša Krista. Potom ho nosili, aby u nich niekoľko dní zostal.